

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep van X, hierna te noemen appelland, van 18 januari 2008, ontvangen op 24 januari 2008, tegen het besluit van de examencommissie van de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen (FEB) betreffende het door appelland behaalde eindcijfer voor het keuzevak 'Norms and Values' in het kader van de bacheloropleiding International Economics and Finance.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, op 22 februari 2008 laten weten dat op 14 februari 2008 een gesprek met appelland heeft plaatsgevonden maar dat de poging om hierbij te komen tot een minnelijke schikking gefaald heeft. Hierbij werd tevens verweer gevoerd. De op het geding betrekking hebbende stukken hebben vanaf 10 maart 2008 ter inzage gelegen.

Op 20 maart 2008 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appelland aanwezig. Namens verweerster verschenen X en X. Tijdens de zitting zijn partijen in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appelland maakt bezwaar tegen het toegekende punt voor het door hem herkanste werkstuk voor het keuzevak 'Norms and Values' omdat hij problemen heeft met de gevolgde procedure. Appelland voert aan dat de examiner te kennen heeft gegeven niet mondeling, maar via e-mail, toelichting te geven op door hem beoordeelde werkstukken. Deze handelwijze van de docent gecombineerd met de omstandigheid dat appelland gewend is aan een ander begrippenkader, omdat hij bij een andere faculteit (FEB) studeert dan waar hij het keuzevak gevolgd heeft (Sociale Wetenschappen), veroorzaakte naar de opinie van appelland miscommunicatie. Appelland haalde namelijk voor het aanvankelijk door hem ingeleverde werkstuk het cijfer 5, waarbij de examiner via e-mail aangaf dat het op een aantal punten moest worden aangevuld en verbeterd. Appelland heeft om een mondelinge toelichting op de kritiek van de docent verzocht, waarop de examiner primair aangaf daarvoor geen tijd te hebben en secundair meldde dat de via e-mail gegeven aanwijzingen voldoende zouden moeten zijn. Appelland heeft naar zijn zeggen het werkstuk conform het schriftelijk advies van de examiner herschreven. Appelland is van mening dat hij het werkstuk daarmee verbeterd heeft en voor de herkansing derhalve meer verdient dan het ook in eerste instantie gegeven cijfer 5. Appelland vindt het bovendien vreemd dat de examiner bij de tweede beoordeling op grote schaal kritiekpunten aanlevert die bij de eerste beoordeling niet aan de orde zijn gekomen.

Verweerster geeft aan dat op basis van art. 7.12 van de WHW de examiner de bevoegdheid heeft het werkstuk te beoordelen en het eindcijfer te geven, maar dat verweerster de wettelijke bevoegdheid heeft om de goede gang van zaken bij de tentaminering te regelen en te bewaken.

Verweerster vermeldt de procedure tot de totstandkoming van het eindresultaat te hebben beoordeeld. Het betreffende werkstuk werd door de examiner tweemaal beoordeeld. In eerste instantie werd het door hem als onvoldoende aangemerkt.

De examiner baseerde zijn oordeel op twaalf, via e-mail aan appellant ter kennis gebrachte, kritiekpunten. Deze kritiekpunten hadden zowel op de vorm als de inhoud van het werkstuk betrekking. In de herziene versie heeft appellant het werkstuk op deze punten verbeterd, maar sommige, bij de tweede beoordeling met name genoemde elementen in het werkstuk werden nog steeds door de docent als te mager beoordeeld, zodat het eindresultaat gelijk bleef. Verweester stelt dat de examiner, blijkens de gevoerde e-mail correspondentie, appellant nooit heeft toegezegd dat na verbetering van de kritiekpunten de herkansing automatisch een hoger eindcijfer zou opleveren. Verweester geeft aan begrip te hebben voor de teleurstelling daarover bij appellant, maar zij acht de gevolgde procedure niet in strijd met de goede gang van zaken bij tentaminering. Bovendien meldt ze dat het binnen de academische wereld gebruikelijk is dat ingeleverde papers vanwege verschillende redenen diverse malen worden geweigerd.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Artikel 7.61, lid 6 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweester zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweester niet in redelijkheid tot het onderhavige besluit heeft kunnen komen. Het college overweegt dat de examiner conform art. 7.12 van de WHW bevoegd is het tentamen af te nemen en dat verweester de regels vaststelt met betrekking tot de goede gang van zaken tijdens het tentamen. De beoordeling van het werkstuk heeft plaatsgevonden op basis van vooraf voor alle studenten op Blackboard bekendgemaakte criteria.

Het college acht het mogelijk dat appellant problemen ondervonden heeft, gezien de verschillende begrippenkaders bij economie en sociale wetenschappen, maar acht dit inherent aan het kiezen van een keuzevak buiten de eigen faculteit. Het college juicht het enerzijds toe dat appellant deze keuze durft te maken, maar concludeert tevens dat een docent studenten gelijk dient te behandelen, ook in het geval een aantal daarvan de hoofdvakken bij een andere faculteit volgt. Mogelijk opgetreden moeilijkheden met betrekking tot het verschil in begrippenkader horen derhalve voor risico van appellant te blijven. Op basis van de schriftelijke gedingstukken constateert het college tevens dat de examiner, door middel van schriftelijke terugkoppeling voldaan heeft aan de in art. 5.7 van de Onderwijs en Examenregeling bacheloropleidingen, hierna te noemen: de regeling, opgenomen inzagerecht. De docent heeft immers via e-mail zijn commentaar op het werkstuk kenbaar gemaakt. Het college constateert verder dat appellant, gebaseerd op voornoemd commentaar, de gelegenheid tot herkansing van het in het geding zijnde werkstuk heeft gehad. Het valt het college echter op dat beide versies van het werkstuk tweemaal onafhankelijk van elkaar zijn getoetst en dat bij deze toetsingen onderling geen verwijzing heeft plaatsgevonden. Met name constateert het college dat de docent zijn commentaar op versie 2 van het werkstuk kwalitatief uitvoeriger toelicht dan bij versie 1, - terwijl eigenlijk het omgekeerde verwacht mag worden omdat appellant dan nog de mogelijkheid tot herkansing heeft, - en daarbij zijn kritiekpunten bij versie 1 niet betreft. Het college concludeert als gevolg daarvan dat geen blijk is gegeven van een

begeleiding van het leerproces en acht derhalve de gevolgde procedure in strijd met de goede gang van zaken tijdens tentaminering.

Het college is derhalve van oordeel dat het besluit van verweerster onvoldoende zorgvuldig is totstandgekomen.

Het college acht derhalve het beroep gegrond, vernietigt het bestreden besluit en bepaalt dat verweerster binnen 14 dagen na verzending van deze uitspraak met in acht neming van het bovenstaande een nieuw besluit zal nemen.

Aldus besloten op 20 maart 2008 door het College van Beroep voor de Examens.

X
secretaris

X
voorzitter